

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 2SžNSS/1/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1018201297
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: prof. JUDr. Juraj Vačok
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2025:1018201297.1

Uznesenie

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte v právnej veci žalobcu: DOXX - Stravné lístky, spol. s r. o. (pôvodne: DOXX MINERÁL, s.r.o.), so sídlom: Kálov 356, 010 01 Žilina, IČO: 36 391 000, proti žalovanému: Protimonopolný úrad Slovenskej republiky, o žalobe o ochrane pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy, takto

rozhodol:

- I. Žaloba sa zamietá.
- II. Účastníkom konania sa nepriznáva právo na náhradu dôvodne vynaložených trov súdneho konania.

odôvodnenie:

I. Podanie účastníkov, priebeh konania

1. Žalobca podal 16. júla 2015 na Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) žalobu o ochrane pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy. Poukázal, že žalovaný vykonal 24. februára 2015 inšpekciu, ktorou bolo začaté prešetrovanie žalobcu na účely zistenia, či je dôvod na začatie konania podľa zákona č. 136/2001 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 347/1990 Zb. o organizácii ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov v účinnom znení (ďalej len „zákon o ochrane hospodárskej súťaže“). V žalobe namietal príliš široko a neurčito koncipované poverenie na vykonanie inšpekcie, neoprávnené zaistenie veľkého rozsahu dokumentov, nezákonné kopírovanie z konkrétnych elektronických zariadení (vrátane kopírovania dvoch e-mailových schránok), neinformovanie o spôsobe nakladania s podkladmi, ktoré sú odnášané z priestorov žalobcu, nevhodný výber kľúčových slov pri prezeraní elektronických dokumentov. Žalobca navrhol, aby súd uložil žalovanému povinnosť zdržať sa prezerania kópií urobených na elektronických zariadeniach, e-mailových schránkach, ako aj všetkých dát, informácií, dokumentov, korešpondencie, ktoré boli získané počas inšpekcie 24. februára 2015. Zároveň navrhol povinnosť vylúčiť z ďalšieho prešetrovania, ako aj prípadného správneho konania všetky dátové nosiče, dokumenty, podklady a informácie získané počas inšpekcie a za prítomnosti žalobcu protokolárne vymazať žalovaným kópie z elektronického zariadenia a e-mailových schránok.

2. Pred podaním žaloby podal žalobca žalovanému námietky, v ktorých vytykal skutočnosti tvoriace predmet žaloby. Námietky boli doručené žalovanému faxom 26. marca 2015 a osobne 27. marca 2015. Žalovaný námietky posúdil ako sťažnosť. V oznámení o vybavení sťažnosti z 24. júna 2015 bolo uvedené, že žalovaný vyhodnotil sťažnosť ako neopodstatnenú.

3. Podaním doručeným Najvyššiemu súdu 10. septembra 2015 žalobca doplnil podanú žalobu. Uviedol, že od žalovaného obdržal 20. augusta 2015 e-mailové oznámenie o vyhotovovaní komplexnej záložnej kópie administratívneho spisu vrátane dát získaných pri vykonaní inšpekcie. Podľa žalobcu nebol jasne uvedený dôvod, pre ktorý žalovaný k takémuto kroku pristúpil. Žalobca takýto krok považoval za neoprávnený a nezákonný.

4. Podaním doručeným Najvyššiemu súdu 24. septembra 2015 žalobca doplnil žalobu. Zároveň týmto podaním zmenil žalobný návrh. Dôvodom na túto zmenu malo byť, že žalovaný informoval žalobcu o dodatočnom vyhotovení kópií. Žalobca v zmenenom žalobnom návrhu navrhol, aby Najvyšší súd

vydal rozhodnutie, podľa ktorého bude žalovaný povinný zdržať sa prezerania a oboznamovania sa s obsahom kópie HDD, S/N 1309092E30B8 zo zariadenia „PC p. Y., e-mailových schránok p. P. a p. E. zo zariadenia „notebook p. P.“ uložených na dátových nosičoch, ako aj všetkých dát, informácií, dokumentov i korešpondencie získaných počas inšpekcie. Rovnako je žalovaný povinný zdržať sa prezerania a oboznamovania sa s obsahom kópií, ktoré boli získané 28. augusta 2015 v priestoroch žalovaného; vylúčiť z ďalšieho prešetrovania, ako aj prípadného správneho konania, všetky dátové nosiče, dokumenty, podklady informácie získané počas inšpekcie i kópie získané 27. augusta 2015. Žalovaný je zároveň povinný za prítomnosti žalobcu protokolárne vymazať všetky dokumenty získané počas inšpekcie a kópie vyhotovené 27. až 28. augusta 2015.

5. Najvyšší súd uznesením č. k. 5Sžnz/5/2015 z 25. októbra 2016 postúpil vec Krajskému súdu v Bratislave (ďalej len „Krajský súd“). Uviedol, že s účinnosťou od 1. júla 2016 nie je vecne príslušný.

6. Žalobca podaním doručeným Krajskému súdu 2. februára 2017 uviedol, že napriek začatiu správneho konania sú stále splnené podmienky na konanie v predmetnej veci. Navrhol, aby Krajský súd rozhodol v zmysle jeho žalobného návrhu.

7. Žalovaný doručil Krajskému súdu 26. apríla 2017 vyjadrenie k žalobe a jej doplneniam. Navrhol, aby Krajský súd zastavil konanie. Uviedol, že žalobca podal žalobu až takmer päť mesiacov po vykonaní inšpekcie. Poukázal na to, že v súčasnosti sa vedie správne konanie, ktoré nadväzuje na inšpekciu. V správnom konaní žalobca namieta tie isté námietky, pričom pri posúdení v oboch konaniach by išlo o duplicitu. Zároveň sa vyjadril ku kasačným bodom, ktoré považoval za nedôvodné. Navrhol, aby Krajský súd, v prípade, že sa nestotožňuje s dôvodmi na zastavení konania, žalobu ako nedôvodnú zamietol.

8. Uznesením č. k. 4Sa/60/2016-242 postúpil Krajský súd vec Najvyššiemu súdu. Poukázal na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky v obdobnej veci č. k. II. ÚS 202/2017-37. V zmysle tohto uznesenia mal Krajský súd za to, že príslušnosť danej veci sa mala určovať na základe okolností, ktoré existovali na začiatku tohto konania.

9. Podaním doručeným na súd 9. augusta 2017 bolo zo strany žalobcov uvedené, že pôvodný žalobca DOXX MINERÁL, s.r.o. zanikol a jeho právnym nástupcom sa stal DOXX - Stravné lístky, spol. s r.o.

10. Uznesením č. k. 4Sa/60/2016- 242 z 23. júla 2018 Krajský súd postúpil vec Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky z dôvodu vecnej nepríslušnosti.

11. Žalobca v replike k vyjadreniu žalovaného, doručenej na súd 16. augusta 2018 zaujal stanovisko, že sú splnené všetky procesné podmienky na konanie a rozhodnutie vo veci. Vyjadril sa k právnej argumentácii žalovaného a opätovne navrhol, aby súd rozhodol podľa žalobného návrhu.

12. Listom č. k. 4Sa/76/2018- 365 z 11. septembra 2018 Najvyšší súd vrátil Krajskému súdu spis bez rozhodnutia. Poukázal, že Najvyšší súd už právoplatne rozhodol o postúpení veci Krajskému súdu, pričom Krajský súd je týmto postúpením viazaný. Najvyšší súd uložil Krajskému súdu povinnosť vo veci konať a rozhodnúť v súlade s právoplatným postupujúcim uznesením.

13. V duplike z 12. marca 2019 sa pomerne rozsiahlo vyjadril žalovaný. Vo svojich záveroch zotrval na svojom návrhu, aby správny súd žalobu zamietol. K tomuto vyjadreniu sa vyjadril žalobca listom z 3. januára 2020, ktorý zotrval na ním podanom návrhu.

14. Podľa § 3 ods. 3 písm. b) zákona č. 151/2002 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v účinnom znení výkon súdnictva v predmetnej veci prešiel od 1. júna 2023 z Krajského súdu na Správny súd v Bratislave.

15. Uznesením č. k. BA-4Sa/76/2018-432 Správny súd v Bratislave postúpil vec Najvyššiemu správne súdu Slovenskej republiky (ďalej len „správny súd“). Upriamil pozornosť na najnovšiu judikatúru, v zmysle ktorej aj v predmetnej veci má konať súd, ktorý bol príslušný na konanie v čase vzniku sporu. Poukázal na § 101e ods. 2 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v účinnom znení (ďalej len „zákon o súdoch“), podľa ktorého výkon súdnictva od 1. augusta 2021 prechádza z Najvyššieho súdu na správny súd vo všetkých veciach, v ktorých je správny súd príslušný. Preto aj v predmetnej veci neprišlo k postúpeniu na Najvyšší súd, ale na správny súd.

16. Vo veci sa pred správnym súdom uskutočnili dve pojednávania v dátumoch 25. júna 2025 a 31. júla 2025. Na pojednávaniach sa zúčastnili právna zástupkyňa žalobcu a poverené zamestnankyne žalovaného. Na pojednávaní konanom 31. júla 2025 správny súd rozhodol a vyhlásil verejne toto uznesenie v súlade s § 148 ods. 1 Správneho súdneho poriadku v účinnom znení (ďalej len „SSP“).

II. Právne posúdenie veci správnym súdom

17. Správny súd preskúmal podanú žalobu. Jeho príslušnosť pre toto konanie a rozhodnutie ustálil na základe § 11 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v účinnom znení (ďalej len „OSP“) a § 101e ods. 2 zákona o súdoch (porovnaj rozsudok tunajšieho súdu sp. zn. 8Spp/1/2024 z 27. júna 2024, kde sa riešila obdobná situácia).

18. So zreteľom na § 250v ods. 1, 3 OSP správny súd konštatuje, že predmet žaloby je prípustný, žaloba bola podaná oprávnenou osobou, po vyčerpaní prostriedkov, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis a včas. Od súdneho poplatku bolo predmetné konanie podľa § 4 ods. 1 písm. j) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov účinného do 30. júna 2016 oslobodené.

19. Námietku žalovaného, že žalobca podal žalobu až po uplynutí subjektívnej 30 dňovej lehoty, správny súd vyhodnotil ako nedôvodnú. Podľa § 250 v ods. 3 OSP návrh nie je prípustný, ak navrhovateľ nevyčerpal prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis ... Návrh musí byť podaný do 30 dní odo dňa, keď sa osoba dotknutá zásahom o ňom dozvedela, najneskôr však do jedného roka odo dňa, keď k nemu došlo. Z rozsudku Najvyššieho súdu uverejneného v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a súdov Slovenskej republiky 5/2011 pod č. 80 vyplýva, že § 250 v ods. 3 druhú vetu OSP je nevyhnutné vykladať spôsobom, podľa ktorého o existencii zásahu sa žalobcovia najskôr dozvedeli až doručením oznámenia o vybavení sťažnosti. Oznámenie o vybavení sťažností bolo vypracované 24. júna 2015, pričom žaloba bola doručená na súd 16. júla 2015. Medzi oznámením o vybavení sťažností a doručením žaloby na súd tak neuplynulo 30 dní, preto aj subjektívna 30 dňová lehota na podanie žaloby vykladaná v súlade s vyššie citovaným záverom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky je zachovaná.

20. Po preskúmaní veci kasačný súd dospel k záverom, ktoré deklaroval vo výroku svojho uznesenia. Bližšie tieto závery odôvodňuje v nasledovnom texte.

21. K námietke žalobcu týkajúcej sa formulovania poverenia na výkon kontroly veľmi široko a neurčito správny súd uvádza, že náležitosti poverenia upravoval v tom čase § 22a zákona o ochrane hospodárskej súťaže. Podľa ods. 2 druhej vety tohto ustanovenia poverenie obsahuje meno, priezvisko a funkciu osoby vydávajúcej poverenie, označenie podnikateľa, v ktorého priestoroch a dopravných prostriedkoch sa má inšpekcia vykonať, časový rozsah vykonávania inšpekcie, predmet a účel inšpekcie, meno a priezvisko zamestnanca úradu povereného výkonom inšpekcie, poučenie o právach a povinnostiach podnikateľa, v ktorého priestoroch a dopravných prostriedkoch sa má inšpekcia vykonať, podpis osoby, ktorá poverenie vydala, číslo poverenia a odtlačok pečiatky úradu.

22. Z vydaného poverenia je zrejmé, že predmetom inšpekcie sú skutočnosti spojené s možnými dohodami obmedzujúcimi súťaž podľa § 4 ods. 1 v spojení s ods. 4 písm. a), c) zákona o ochrane hospodárskej súťaže. V poverení sú tiež špecifikované konkrétne subjekty a predmet možných dohôd. Z poverenia tiež vyplýva, že sa týka vykonania inšpekcie na mieste v období od 24. februára 2015 do 3. marca 2015. Dôvody pre výkon inšpekcie sú osobitne rozpísané na približne dvoch stranách. Z týchto dôvodov okrem iného vyplýva, že podklady a informácie žalovaného nasvedčujú možnú dohodu o plošnom navýšení cien tovarov a služieb v oblasti zabezpečovania pitného režimu, o minimálnej cenovej hladine tovarov a služieb v oblasti zabezpečovania pitného režimu, o rozdelení trhu tovarov a služieb týkajúcich sa oblasti zabezpečovania pitného režimu. V dôvodoch je tiež uvedené, že podklady a informácie žalovaného nasvedčujú koordináciu správania alebo spoločného postupu podnikateľov i výmenu citlivých obchodných informácií. Medzi označenými subjektmi v poverení je pritom uvedený právny predchodca žalobcu.

23. Na základe uvedeného správny súd konštatuje, že žalovaný jasným a zreteľným spôsobom vymedzil predmet kontroly. Z poverenia vyplýva existencia podozrenia a vymedzenie toho, čo je predmetom tohto podozrenia. Z predmetného poverenia je teda zrejmý predmet a účel samotnej inšpekcie.

24. K uvedenému správny súd dodáva, že výkon inšpekcie je kontrolným procesom. Podľa odbornej literatúry jej kontrolou výkon oprávnenia porovnávať skutočný a predpokladaný stav, ktorý zahŕňa aj zisťovanie a analýzu skutočného stavu i porovnávanie skutočného a požadovaného stavu, zhodnotenie skutočného stavu a zisťovanie príčin prípadných odchýlok (Škultéty, P. Verejná správa a správne právo. Bratislava: VEDA, 2008, s. 88). Z povahy kontrolnej činnosti je zrejmé, že účelom kontroly je zisťovanie skutočného stavu. Pokiaľ žalobca napáda neurčitosť poverenia v nešpecifikovaní indícií žalovaného na vykonanie kontroly, práve kontrolou sa majú zistiť relevantné skutočnosti. Príliš strohé a úzke poverenia by tak mohli viesť vo výsledku k neustále opakujúcim sa kontrolám v dôsledku potreby vydávania ďalších poverení.

25. Správny súd nepopiera, že každý kontrolný proces vrátane inšpekcie na mieste je zásahom vo vzťahu ku kontrolovanému subjektu. Preto aj v poverení na výkon inšpekcie sú vymedzenie predmetu a účelu inšpekcie dôležitými náležitosťami. V posudzovanej veci sú však predmet i účel inšpekcie jasne špecifikované a je zrejmé čoho sa mala inšpekcia týkať. So zreteľom na uvedené, správny súd vyhodnotil žalobné body týkajúce sa formulácie poverenia za nedôvodné.

26. K námietkam týkajúcim sa výkonu samotnej kontroly správny súd uvádza, že oprávnenie zamestnancov žalovaného v tom čase vymedzoval § 22a ods. 5 zákona o ochrane hospodárskej súťaže. Podľa tohto ustanovenia na zabezpečenie získania informácií a podkladov ... majú zamestnanci žalovaného v priebehu inšpekcie právo, a v prípade utajovaných skutočností za dodržania podmienok

ustanovených osobitným predpisom, a) zapečatiť podklady alebo nosiče, na ktorých sú informácie zaznamenané, zapečatiť priestory a ich vybavenie, ako aj dopravné prostriedky na určitý čas a v rozsahu nevyhnutnom na vykonanie inšpekcie, b) odňať podklady alebo nosiče, na ktorých sú informácie zaznamenané, na nevyhnutný čas s cieľom vyhotoviť kópie alebo získať prístup k informáciám, ak žalovaný nemôže počas výkonu inšpekcie, najmä z technických dôvodov, získať prístup k informáciám alebo vyhotoviť kópie podkladov alebo dokumentov, c) zabezpečiť si vstup do priestorov ... podnikateľa, otvoriť uzatvorené priestory a ich vybavenie alebo si iným spôsobom zabezpečiť prístup k podkladom alebo nosičom, na ktorých sú informácie zaznamenané; na zabezpečenie prístupu je úrad oprávnený prizvať iné osoby spôsobilé na zabezpečenie prekonania prekážky, d) zabezpečiť si prístup ku všetkým informáciám, ktoré boli uložené v akejkoľvek elektronickej podobe na dátových nosičoch podnikateľa alebo ktoré boli vytvorené v akejkoľvek elektronickej podobe podnikateľom, alebo ku ktorým má podnikateľ prístup v súvislosti s jeho činnosťou, vrátane informácií, ktoré sú uložené v akejkoľvek elektronickej podobe na dátových nosičoch iných subjektov a podnikateľ k nim má prístup a využíva ich pre svoju činnosť; na zabezpečenie prístupu k týmto nosičom je úrad oprávnený prizvať iné osoby spôsobilé na zabezpečenie takého prístupu, ktorým však týmto nevzniká oprávnenie na prístup k informáciám.

27. So zreteľom na uvedené správny súd konštatuje, že žalovaný nekonal v rozpore s textom vyššie uvedeného ustanovenia. K námietkam žalobcu týkajúcim sa neoprávneného zaistenia veľkého rozsahu dokumentov, nezákonného kopírovania z konkrétnych elektronických zariadení (vrátane kopírovania z dvoch e-mailových schránok), nevhodného výberu kľúčových slov pri prehľadávaní, správny súd uvádza, že správnym súdom a ani žalobcom neboli identifikované také konkrétne informácie (konkrétne e-mailové správy, listiny alebo iné informácie), ktoré by predstavovali nezákonný zásah do práv žalobcu.

28. Z vykonaného dokazovania pred správnym súdom vyplynulo, že na základe získaných dokladov žalovaný vydal v súčasnosti právoplatné rozhodnutia, ktoré sú predmetom prieskumu pred Správnym súdom v Bratislave. Pokiaľ by žalovaný vyhovel podanej žalobe, následkom by bola povinnosť žalovaného odstrániť časť podkladov pre tieto rozhodnutia vrátane dôkazov, z ktorých žalovaný vychádzal a boli získané v rámci predmetnej inšpekcie. Žalobca totiž nešpecifikoval, ktoré konkrétne informácie mali byť inšpekciou získané v rozpore s právom. Namietal inšpekciu ako celok, vrátane dokumentov použitých aj v následnom správnom konaní.

29. Správny súd poukazuje na doterajšiu judikatúru Najvyššieho súdu, podľa ktorej sa žalobca môže pred správnym súdom na základe žaloby voči rozhodnutiam orgánov verejnej správy brániť tiež voči dôkazom vykonaným žalovaným (uznesenia Najvyššieho súdu sp. zn. 5Sžnz/6/2015, sp. zn. 8Sžnz/6/2015 z 29. júna 2016). Rozhodnutie, ktorým by správny súd uložil povinnosť žalovanému protokolárne vymazať v podstate všetky dáta a dokumenty získané počas inšpekcie v priestoroch žalobcu 24. februára 2015, by znamenalo povinnosť zničiť dôkazy, z ktorých žalovaný vychádzal pri vydávaní v súčasnosti právoplatných rozhodnutí, a ktorých zákonnosť je možné preskúmať pred správnym súdom na základe žalôb smerujúcich voči rozhodnutiam orgánov verejnej správy.

30. Správny súd pri svojom rozhodovaní bral do úvahy aj tú skutočnosť, že v konaní nebolo preukázané zneužitie konkrétnych informácií žalovaným alebo jeho zamestnancami. Z prednesov strán na jednotlivých pojednávaníach vyplynulo, že informácie a dokumenty získané v priestoroch žalobcu 24. februára 2015 boli zapečatené, pričom pred ich prehľadávaním zamestnancami žalovaného v jeho sídle bol žalobca o tejto skutočnosti notifikovaný a bola mu daná možnosť sa zúčastniť ich prezerania.

31. Pri posudzovaní samotného priebehu inšpekcie je treba uviesť, že zamestnanci žalovaného mohli v zmysle poverenia na vykonanie inšpekcie zotrvať v priestoroch žalobcu viacero dní. Samotná skutočnosť, že tak neurobili, ale vyhotovili si kópie, bez ďalšieho však nezakladá nezákonnosť inšpekcie. So zreteľom na primeranosť zásahu do práv kontrolovaného subjektu je totiž možné pripustiť, že kontrola na diaľku je menej invazívnejším zásahom, ako zapečatenie priestorov a nosičov žalobcu v jeho sídle. Takéto zapečatené priestory a nosiče totiž nemôže kontrolovaný subjekt v čase zapečatenia používať.

32. K argumentácii žalobcu správny súd tiež uvádza, že výkon inšpekcie sa môže týkať aj osobitne chránených informácií. Túto skutočnosť bral do úvahy aj zákonodarca, keď v § 22a ods. 5 zákona o ochrane hospodárskej súťaže zdôraznil povinnosť nakladať s týmto typom informácií v súlade s osobitnou právnou úpravou regulujúcou nakladanie s týmto druhom informácií. V tom čase účinná legislatíva však umožňovala v rámci kontroly za zákonom splnených podmienok aj prístup žalovaného k takým dokumentom žalobcu, ktoré sa týkali pracovnej e-mailovej komunikácie orgánov a zamestnancov žalobcu.

33. V tejto súvislosti správny súd poukazuje na čl. 22 Ústavy Slovenskej republiky v účinnom znení, ktorý v odseku 2 v prípadoch ustanovených zákonom umožňuje zásah do práva na listové tajomstvo. Vo vzťahu k právu na rešpektovanie komunikácie upravenému v čl. 7 Charty základných práv Európskej

únie, správny súd poukazuje na návrh generálnej advokátky v spojenej veci vedenej pred Súdnyim dvorom Európskej únie pod C-258/23 až C-260/23 z 20. júna 2024, podľa ktorého čl. 7 Charty základných práv Európskej únie sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni právnej úprave členského štátu, podľa ktorej počas inšpekcie v priestoroch podniku vykonávanej v rámci vyšetrovania porušeniam článku 101 alebo 102 Zmluvy o fungovaní Európskej únie môže vnútroštátny orgán na ochranu hospodárskej súťaže prehľadať a zaisťiť elektronickú poštu, ktorej obsah súvisí s predmetom inšpekcie, bez predchádzajúceho súdneho povolenia pod podmienkou, že je stanovený striktný právny rámec právomoci tohto orgánu, ako aj primerané a dostatočné záruky proti zneužívaniu a svojvôli, a to najmä úplné súdne preskúmanie dotknutých opatrení ex post. Správny súd si uvedomuje, že daný právny názor generálnej advokátky nie je záväzný, avšak podporuje správnosť záveru o možnosti žalovaného prehľadávať a zaisťiť elektronickú poštu zamestnancov alebo členov žalobcu za dodržania zákonných podmienok.

34. So zreteľom na uvedené správny súd konštatuje, že zo strany žalovaného nebolo preukázané porušenie konkrétnych ustanovení upravujúcich inšpekciu podľa zákona o ochrane hospodárskej súťaže. Závery inšpekcie sa pretavili do správneho konania, v ktorom boli vydané v súčasnosti právoplatné rozhodnutia. Vyhovením žalobe by pritom prišlo k zničeniu časti dôkazov, teda aj podkladu predmetných rozhodnutí. Nebolo preukázané zneužitie informácií získaných pri inšpekcii a ich použitie v rozpore so zákonom. S ohľadom na všetky tieto skutočnosti správny súd vyhodnotil aj zvyšné žalobné body za nedôvodné.

III. Záverečné zhodnotenie a odôvodnenie uznesenia v časti trov

35. Podľa § 261 SSP ak správny súd po preskúmaní zistí, že žaloba nie je dôvodná, uznesením ju zamietne. Správny súd, pretože vyhodnotil žalobu za nedôvodnú, rozhodol spôsobom uvedeným v tomto ustanovení.

36. O trovách súdneho konania rozhodol správny súd podľa § 167 ods. 1 a § 168 druhej vety spôsobom uvedeným vo výroku uznesenia. Podľa § 167 ods. 1 SSP správny súd prizná žalobcovi voči žalovanému právo na ... náhradu dôvodne vynaložených trov konania, ak mal žalobca vo veci celkom alebo sčasti úspech. Podľa § 168 SSP žalovanému prizná správny súd podľa pomeru jeho úspechu vo veci voči žalobcovi právo na náhradu dôvodne vynaložených trov konania iba, ak to možno spravodlivo požadovať. Orgánu štátnej správy však náhradu trov právneho zastúpenia možno priznať len výnimočne. Správny súd žalobcovi náhradu trov konania nepriznal, pretože v súdnom konaní nebol úspešný. Správny súd nepriznal trovy konania ani žalovanému. Ten bol síce v konaní úspešný, avšak má postavenie orgánu štátnej správy a neboli dané žiadne výnimočné dôvody, pre ktoré by mu mali byť trovy konania v zmysle § 168 druhej vety SSP priznané.

37. Toto uznesenie prijal správny súd jednomyseľne.

Z povahy kontrolnej činnosti je zrejmé, že účelom kontroly je zisťovanie skutočného stavu. Pokiaľ žalobca napáda neurčitost' poverenia v nešpecifikovaní indícií žalovaného na vykonanie kontroly, práve kontrolou sa majú zistiť relevantné skutočnosti.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.